

Evanghelia după Ioan

Cuvântul s-a făcut trup...

5

Grupuri de ucenicie
Biserica Baptistă "Harul"
Titan-București
Februarie-martie
2010

În primele cinci versete Ioan schițează cadrul scenei. Fă câteva observații generale asupra acestor cinci versete. Ce observi citind versetele acestea?

- v. 1 _____
v. 2 _____
v. 3 _____
v. 4-5 _____

Poate ai observat că Isus îl vede pe un om care nu poate să-L vadă. Isus nu este orb la nevoile unui orb. Isus nu se bucură că a trecut neobservat de un om în nevoie, ca să scape de el. Isus vede... Poate ai observat că și ucenicii îl văd, doar că prin alți ochelari. Isus îl vede prin prisma lucrărilor divine, ucenicii prin prisma prejudecăților umane. Ucenicii vor să arate că văd dincolo de orbirea în sine, că ei sunt profunzi, că se uită la cauze... că ei interpretează, nu doar observă... Și ca să arate că sunt și smeriți și nu se consideră singuri înțelepți, îi pun Domnului o întrebare prin care sugerau, credeau ei, și răspunsul interpretării faptelor și a cauzelor. Tu cum interpretezi întrebarea lor și mai ales răspunsul Domnului Isus? (v. 2, 3)

Ucenicii erau prinși în logica simplistă: alb sau negru... A sau B. El sau părinții lui? Domnul Isus le răspunde prin înțelepciunea de genul: nici... nici... ci... Nici A, nici B, ci C!

Care este răspunsul Mântuitorului? De ce s-a născut, de fapt, omul acesta orb? (v. 3-5)

Deschiderea ochilor unui orb din naștere era doar „materialul didactic” folosit de Mântuitorul pentru a arăta oamenilor care sunt lucrările lui Dumnezeu pe care a venit să le înfăptuiască în lume.

La început era Cuvântul

Ioan 9:1 Când trecea, Isus a văzut pe un orb din naștere. 2. Ucenicii Lui L-au întrebat: „Învățătorule, cine a păcătuit: acesta sau părinții lui, de s-a născut orb?” 3. Isus a răspuns: „N-a păcătuit nici omul acesta, nici părinții lui; ci s-a născut așa, ca să se arate în el lucrările lui Dumnezeu. 4. Cât este ziuă, trebuie să lucrez lucrările Celui ce M-a trimis; vine noaptea, când nimeni nu mai poate să lucreze. 5. Cât sunt în lume, sunt Lumina lumii.” 6. După ce a zis aceste vorbe, a scuipat pe pământ și a făcut tină din scuipat. Apoi a uns ochii orbului cu tina aceasta, 7. și i-a zis: „Du-te de te spală în scaldătoarea Siloamului” (care, tâlmăcit, înseamnă: Trimis). El s-a dus, s-a spălat și s-a întors văzând bine. 8. Vecinii și cei ce-l cunoscuseră mai înainte ca cerșetor; ziceau: „Nu este acesta cel ce ședea și cerșea?” 9. Unii ziceau: „El este.” Alții ziceau: „Nu; dar seamănă cu el.” Și el însuși zicea: „Eu sunt.” 10. Deci i-au zis: „Cum ți s-au deschis ochii?” 11. El a răspuns: „Omul acela, căruia i se zice Isus, a făcut tină, mi-a uns ochii și mi-a zis: „Du-te la scaldătoarea Siloamului și spală-te.” M-

Citește v. 39-41. Cum își explică Isus misiunea Lui în lume prin prisma aceasta a orbirii, respectiv a vederii? *am dus, m-am spălat și mi-am căpătat vederea.” 12. „Unde este omul acela”, l-au întrebat ei. El a răspuns: „Nu știu.”*

În primele cinci și ultimele trei versete din cap. 9, Ioan prezintă esența teologiei creștine în ce privește natura umană și lucrarea divină în om.

În primul rând, omul se naște orb în lume, nu-L poate vedea sau înțelege pe Dumnezeu. Mai mult decât atât, nu este el de vină pentru asta. Dumnezeu nu-l judecă pe om că s-a născut orb.

În al doilea rând, Isus, Fiul lui Dumnezeu, a venit în lume ca Lumina lumii, să săvârșească lucrarea divină de iluminare a omului, ca acesta să-L poată vedea pe Dumnezeu. Să îndepărteze păcatul care l-a orbit pe Adam în Eden. Omul nu trebuie decât să recunoască că este orb și să creadă că Isus îi poate da lumina. Atunci păcatul (adamic), cel care i-a cauzat orbirea, este îndepărtat și el Îl poate vedea deslușit pe Dumnezeu în Hristos. Dar cei care cred că se nasc văzând (credincioși), rămân de fapt în orbirea lor de care nici măcar nu sunt conștienți. Acesta este paradoxul pe care îl exprimă Mântuitorul în v. 41: *„Dacă ați fi orbi”, le-a răspuns Isus, „n-ați avea păcat; dar acum ziceți: „Vedem.” Tocmai de aceea, păcatul vostru rămâne.”*

Conform învățăturilor rabinice ale vremii, răsplata și pedeapsa erau proporționale cu meritele sau greșelile personale sau ale părinților.

Restul capitolului, ceea ce se află între primele cinci și ultimele trei versete, este doar istoria vindecării acestui orb și a mărturiei lui în fața celor care ziceau că văd, dar erau încă orbi. După mărturia altui nevăzător, „mai rău decât să fii orb este să ai ochi și totuși să nu vezi”.

Ce a făcut Isus pentru a-l vindeca? Notează verbele care subliniază acțiunile lui Isus.(v. 6, 7a)

Ce a făcut orbul pentru a fi vindecat? Notează verbele care subliniază acțiunile lui. (v. 7b)

În versetele 8-12 are loc prima interogare și prima mărturie a orbului.

Cine sunt primii care semnalează schimbarea radicală din viața orbului? (v. 8)

Care erau nedumeririle lor? (v. 8, 9)

Observații și aplicații

Ce întrebare îi frământa cel mai tare? (v. 10)

În versetul 11 avem prima mărturie a orbului. Mărturia lui este simplă și cuprinde două lucruri: ce a făcut omul acela căruia i se zice Isus și ce a făcut el însuși.

Scrive verbele din v. 10 care arată ce a făcut Isus. Iar apoi verbele care arată ce a făcut orbul.

Dacă ar fi să sumarizăm ce a făcut orbul pentru a fi vindecat am putea spune totul fără să greșim într-o singură expresie: *ascultarea credinței* sau *credință ascultătoare*. A făcut ce i-a spus Isus să facă. Nimic mai mult, nimic mai puțin. Rezultatul? *Mi-am căpătat vederea*.

Ce ar trebui să facă și astăzi oamenii ca să-și capete vederea spirituală?

Ce spune Isus să facem ca să ni se deschidă ochii?

Ce a făcut Isus pentru tine ca să-ți capeți vederea?

Care a fost partea ta? Ce a trebuit să faci tu ca să fii mântuit de orbirea ta și de păcat?

Au observat vecinii și rudele tale că ți-ai căpătat vederea spirituală? Ce au zis?

Citește Ioan 9:13-23.

A doua interogare și a doua mărturie a orbului o găsim în v. 13-17.

Cine îl interoghează acum pe orb? (v. 13)

De ce s-au alarmat fariseii? (v. 14)

Care este întrebarea lor? (v. 15a)

Care este mărturia orbului? (v. 15b) Scrie verbele care arată acțiunile orbului.

S-a schimbat cu ceva mărturia orbului? De ce?

Care este părerea fariseilor? Este unanimă? (v. 16)

Care este întrebarea pe care i-o pun orbului în v. 17?

Care este părerea orbului despre Isus în acel moment? (v. 17b)

Paragraful 18-23 prezintă al doilea pas în demersul

Ioan 9:13. Au adus la Farisei pe cel ce fusese orb mai înainte. 14. Și era o zi de Sabat când făcuse Isus tină și-i deschisese ochii. 15. Din nou, Fariseii l-au întrebat și ei cum și-a căpătat vederea. Și el le-a zis: „Mi-a pus tină pe ochi, m-am spălat și văd.” 16. Atunci unii din Farisei au început să zică: „Omul acesta nu vine de la Dumnezeu, pentru că nu ține Sabatul.” Alții ziceau: „Cum poate un om păcătos să facă asemenea semne?” Și era dezbinare între ei. 17. Iarăși au întrebat pe orb: „Tu ce zici despre El, în privința faptului că ți-a deschis ochii?” „Este un proroc”, le-a răspuns el. 18. Iudeii n-au crezut că fusese orb și că își căpătase vederea, până n-au chemat pe părinții lui. 19. Și când i-au venit părinții, i-au întrebat: „Acesta este fiul vostru, care spuneți că s-a născut orb? Cum dar vede acum?” 20. Drept răspuns, părinții lui au zis: „Știm că acesta este fiul nostru și că s-a născut orb. 21. Dar cum vede acum, sau cine i-a deschis ochii, nu știm. Întrebați-l pe el; este în vârstă, el singur poate vorbi despre ce-l privește.” 22. Părinții lui au zis aceste

fariseilor pentru a elucida cazul.

Pe cine cheamă? (v. 18)

De ce? (v. 18a)

Care sunt cele două întrebări puse părinților? (v. 19)

Ce reiese din răspunsul lor? (v. 20, 21)

Cum comentează Ioan răspunsul părinților în v. 22, 23?

Ce au făcut fariseii după ce au discutat cu părinții orbului? (v. 24)

Citește Ioan 9:24-34.

În acest paragraf (v. 24-34) Ioan prezintă a treia interogare a orbului și a treia mărturie a lui despre vindecare și despre Isus. Mărturie care atrage după sine și consecințele.

Ce afirmă fariseii că știu despre Isus în v. 24? Subliniază verbul *știm*.

Ce știe și ce nu știe orbul conform celei de-a treia mărturii a lui? (v. 25) Subliniază verbele *nu știu*, *știu*.

Care sunt cele două lucruri inseparabile (care de fapt sunt două fațete ale aceluiași miracol) pe care le știe foarte bine orbul? (v. 25b)

lucruri, pentru că se temeau de Iudei; căci Iudeii hotărâseră acum că, dacă va mărturisi cineva că Isus este Hristosul, să fie dat afară din sinagogă. 23. De aceea au zis părinții lui: „Este în vârstă, întrebați-l pe el.”

La început era Cuvântul

Ioan 9:24 *Fariseii au chemat a doua oară pe omul care fusese orb și i-au zis: „Dă slavă lui Dumnezeu: noi știm că omul acesta este un păcătos.” 25. El a răspuns: „Dacă este un păcătos, nu știu; eu una știu: că eram orb și acum văd.” 26. Iarăși l-au întrebat: „Ce ți-a făcut? Cum ți-a deschis ochii?” 27. „Acum v-am spus”, le-a răspuns el, „și n-ați ascultat. Pentru ce voiți să mai auziți încă o dată? Doar n-ați vrea să vă faceți și voi ucenicii Lui!” 28. Ei l-au ocărât, și i-au zis: „Tu ești ucenicul Lui, noi suntem ucenicii lui Moise. 29. Știm că Dumnezeu a vorbit lui Moise, dar acesta nu știm de unde este.” 30. „Aici este mirarea”, le-a răspuns omul acela, „că voi nu știți de unde este, și totuși, El mi-a deschis ochii. 31. Știm că Dumnezeu n-ascultă pe păcătoși; ci, dacă este cineva temător*

de Dumnezeu și face voia Lui, pe acela îl ascultă. 32.

De când este lumea, nu s-a auzit să fi deschis cineva ochii unui orb din naștere.

33. Dacă omul acesta n-ar veni de la Dumnezeu, n-ar putea face nimic.” 34. „Tu ești născut cu totul în păcat”, i-au răspuns ei, „și vrei să ne înveți pe noi?” Și l-au dat afară.

Cu ce întrebare insistă fariseii în v. 26?

Cum răspunde orbul de data aceasta? (v. 27)

Ce au făcut fariseii și ce replică i-au dat? (v. 28, 29)

Ce afirmă fariseii că știu și că nu știu în v. 29? Subliniază verbele *știm*, *nu știm*.

Expresia *Dă slavă Domnului!* era o provocare solemnă la a spune adevărul în fața lui Dumnezeu. Era un fel de jurământ prin care cineva care era bănuț că nu spune adevărul era somat s-o facă în fața lui Dumnezeu. Se regăsește și în cazul lui Acan în Iosua 7:19. Iosua îl somează pe Acan să spună adevărul despre cele furate.

Compară cu ce spun că știu în v. 24. Sunt consecvenți sau inconsecvenți?

Cum este orbul în mărturia lui: consecvent sau inconsecvent? Se schimbă mărturia lui sub presiunea interogatoriilor? De ce?

În v. 30-33 orbul nu mai mărturisește doar ce i s-a întâmplat, ci deja predică. Și cui? Fariseilor. Subliniază verbele *nu știți* și *știți* din v. 30, 31. Care este concluzia de bun-simț, logică și teologică a orbului? (v. 33)

Notă Aceasta este esența mărturiei creștinului: **Cum eram**, înainte să-L întâlnesc pe Isus... și **cum sunt** acum, după ce m-am întâlnit cu Hristos.

Cine a mai tras concluzia aceasta în Ioan 3?

Ce consecințe are statornicia lui în mărturia întâlnirii cu Isus? (v. 34)

Dacă mărturia ta despre întâlnirea cu Isus și despre Isus nu „te dă afară”, atunci trebuie să-ți reevaluezi mărturia. Întâlnirea reală cu Isus te scoate afară din anturaje nepotrivite, afară din rândul „orbilor” care cred că văd. Când te vei întâlni cu Isus și El îți va da vederea ca să Îl vezi pe Dumnezeu așa cum este și pe tine așa de păcătos, când te va elibera de păcate în urma pocăinței tale, când credința ta va însemna să faci ce spune Isus și nu ce spun oamenii religioși, atunci aceștia te vor da afară. Să nu te miri!

La început era Cuvântul

Ioan 9:35 *Isus a auzit că l-au dat afară; și, când l-a găsit, i-a zis: „Crezi tu în Fiul lui Dumnezeu?” 36. El a răspuns: „Și cine este, Doamne, ca să cred în El?” 37. „L-ai și văzut”, i-a zis Isus, „și cel care vorbește cu tine, Acela este.” 38. „Cred, Doamne”, I-a zis el; și I-s-a închinat. 39. Apoi Isus a zis: „Eu am venit în lumea aceasta pentru judecată: ca cei ce nu văd, să vadă, și cei ce văd, să ajungă orbi.” 40. Unii din Fariseii care erau lângă el, când au auzit aceste vorbe, I-au zis: „Doar n-om fi și noi orbi!” 41. „Dacă ați fi orbi”, le-a răspuns Isus, „n-ați avea păcat; dar acum ziceți: „Vedem.” Tocmai de aceea, păcatul vostru rămâne.”*

Citește Ioan 9:35-41.

Ce face Isus când află că fariseii l-au dat afară pe orb?
(v. 35)

Ce întrebare îi pune? (v. 35)

Cu ce întrebare răspunde orbul? (v. 36)

În v. 37, 38 are loc al doilea miracol în viața orbului. Isus i se descoperă nu doar ca vindecător, ca cel mai bun oftalmolog. Isus îi deschide ochii sufletului să-L vadă ca Fiul lui Dumnezeu, nu doar ca un proroc puternic. Aici are loc a doua întâlnire personală a orbului cu Isus. Vede acum, și totuși are nevoie să i se deschidă ochii. *L-ai și văzut*, i-a zis Isus, și *Cel care vorbește cu tine, Acela este*. În fața descoperirii de Sine a lui Isus ca Mesia, Fiul lui Dumnezeu, orbul își capătă a doua oară vederea, vederea credinței: *Cred, Doamne*. Și ca urmare a credinței, *I-s-a închinat*.

La prima întâlnire cu Isus ascultarea credinței (*m-am dus, m-am spălat, mi-am căpătat vederea*) i-a adus vederea fizică. La a doua întâlnire cu Isus, vederea fizică a lui Isus în toată puterea pe care o emana prezența Sa (*L-ai și văzut*) i-a adus credința.

Lecția 18

Isus: Ușa și Păstorul cel bun
Ioan 10:1-21

De la metafora „orbului” care își capătă vederea, folosită de Isus pentru a ilustra realitatea din viața unui om care crede că Isus este Fiul lui Dumnezeu, singurul care îl poate mântui de păcat, Isus trece la metafora „Păstorului și a oilor”, pentru a ilustra nu doar calea de intrare în turma Sa, ci și protecția de care se bucură cei care cred în El și siguranța de care au parte.

Metafora aceasta a „Păstorului” trebuie înțeleasă în contextul Vechiului Testament. Poate că Psalmul 23 este cel mai cunoscut text din Vechiul Testament care folosește această metaforă. Dar nu este singurul. Dumnezeu se prezintă pe Sine ca *Păstorul poporului Israel*. Citește Psalmul 80:1; Isaia 40:10-11; Ezechiel 34:11-16. Mai mult decât atât aflăm din pasaje ca Ezechiel 34:1-10 sau Isaia 56:9-12 că Dumnezeu a dat turma Sa pe mâna păstorilor lui Israel, a conducătorilor politici și religioși, dar aceștia nu au avut grijă de turma Sa, dimpotrivă, au neglijat-o sau chiar au folosit-o în interesele lor personale. Astfel, Dumnezeu promite că va trimite un mare Păstor care va păstori cu adevărat turma Sa (Ezechiel 34:23).

Citește Ioan 10:1-6.

În primele cinci versete Isus prezintă pilda Păstorului în termeni generali. Scrie toate cuvintele-cheie care crezi că fac parte din această parabolă (de ex. oile, staul etc.).

La început era Cuvântul

Ioan 10:1 „Adevărat, adevărat, vă spun că, cine nu intră pe ușă în staulul oilor, ci sare pe altă parte, este un hoț și un tâlhar. 2. Dar cine intră pe ușă, este păstorul oilor. 3. Portarul îi deschide și oile aud glasul lui; el își cheamă oile pe nume și le scoate afară din staul. 4. După ce și-a scos toate oile, merge înaintea lor; și oile merg după el, pentru că îi cunosc glasul. 5. Nu merg deloc după un străin; ci fug de el, pentru că nu cunosc glasul străinilor.” 6. Isus le-a spus această pildă, dar ei n-au înțeles despre ce le vorbea.

Care este diferența dintre hoț/străin și păstorul oilor?

Notă Pentru pildă Ioan nu folosește ca ceilalți evangheliști cuvântul *parabole*, ci cuvântul *paromia*, care înseamnă „ghicitoare”, „limbaj cu tâlc”, „pildă”.

Cum se comportă oile față de străin? Dar față de păstor?

Cum se comportă păstorul față de oi?

Care este concluzia lui Ioan din v. 6?

Observații și aplicații

Ce ar fi trebuit să înțeleagă și n-au înțeles?

Isus vrea să le comunice ascultătorilor Săi că El nu este un impostor, un aventurier care se dă drept Mesia, păstorul lui Israel. Și dovada că nu este un hoț este chiar faptul că intră pe singura ușă legitimă, și anume Scripturile. Toate profețiile biblice îl confirmau. Așa cum avea să le tâlcuiască celor doi ucenici după înviere „în toate Scripturile ce era cu privire la El” (Luca 24:27). S-a născut din fecioară, cum a scris Isaia. S-a născut în Betleem, cum profetise Mica etc. Iudeilor le-a spus: *Cercetați Scripturile... dar tocmai ele mărturisesc despre Mine* (Ioan 5:39). *Dacă l-ați crede pe Moise, M-ați crede și pe Mine, pentru că Moise a scris despre Mine* (Ioan 5:47). Așadar Isus își afirmă în primul rând legitimitatea în termeni generali. Ezechiel 34:23 Îl profetea pe El. Profetul vestit de Moise, Marele Păstor vestit de Ezechiel venise.

Citește Ioan 10:7-21.

Deși n-au înțeles pilda în termeni generali, Isus continuă să le vorbească personalizând-o.

Cu cine se identifică Isus în v. 7-10?

Deși folosește termeni similari, de la v. 7 Isus schimbă parabola. Înțelegem asta pentru că metafora „ușii” înseamnă acum altceva. Nu se mai referă la venirea Lui în lume pe „ușa” Scripturilor, ci vorbește acum despre „ușa mântuirii” pentru oile Sale. (v. 9) Isus spune: pentru că Eu am venit pe „ușa Scripturilor”, de aceea sunt „ușa mântuirii”.

Ce experimentează cel care intră prin El? (v. 9b)

Cum îi califică Isus pe cei care au venit înainte de El? (v. 8)

Ce face hoțul în contrast cu Păstorul? (v. 10)

Cum a dovedit Isus față de orb că este Bunul Păstor ?

Dar fariseii, cum au dovedit că sunt hoți și tâlhari față de orbul vindecat?

Cum se numește Isus pe Sine în v. 11 și 14?

Ce face Păstorul cel bun pentru oile Sale? (v. 11b)

Care este diferența între Păstorul cel bun și cel plătit? (v. 12-15)

Cum definește Isus relația specială dintre El și oile Sale? (v. 14-16)

La început era Cuvântul

Ioan 10:7 Isus le-a mai zis: „Adevărat, adevărat, vă spun că Eu sunt ușa oilor. 8. Toți cei ce au venit înainte de Mine sunt hoți și tâlhari; dar oile n-au ascultat de ei. 9. Eu sunt Ușa. Dacă intră cineva prin Mine, va fi mântuit; va intra și va ieși și va găsi pășune. 10. Hoțul nu vine decât să fure, să junghie și să prăpădească. Eu am venit ca oile să aibă viață și s-o aibă din belșug. 11. Eu sunt Păstorul cel bun. Păstorul cel bun își dă viața pentru oi. 12. Dar cel plătit, care nu este păstor și ale cărui oi nu sunt ale lui, când vede lupul venind, lasă oile și fuge; și lupul le răpește și le împrăștie. 13. Cel plătit fuge, pentru că este plătit și nu-i pasă de oi. 14. Eu sunt Păstorul cel bun. Eu Îmi cunosc oile Mele și ele Mă cunosc pe Mine, 15. așa cum Mă cunoaște pe Mine Tatăl și cum cunosc Eu pe Tatăl; și Eu Îmi dau viața pentru oile Mele. 16. Mai am și alte oi, care nu sunt din staulul acesta; și pe acelea trebuie să le aduc. Ele vor asculta de glasul Meu și va fi o turmă și un Păstor. 17. Tatăl Mă iubește, pentru că Îmi dau viața, ca iarăși s-o iau. 18. Nimeni nu Mi-o ia

cu sila, ci o dau Eu de la Mine. Am putere s-o dau și am putere s-o iau iarăși: aceasta este porunca, pe care am primit-o de la Tatăl Meu.” 19. Din pricina acestor cuvinte, iarăși s-a făcut dezbinare între Iudei. 20. Mulți dintre ei ziceau: „Are drac, este nebun; de ce-L ascultați?” 21. Alții ziceau; „Cuvintele acestea nu sunt cuvinte de îndrăcit; poate un drac să deschidă ochii orbilor.”

Despre ce oi vorbește Isus în v. 16?

Ce crezi că înseamnă expresia „alte oi care nu sunt din staulul acesta”?

Corelează cu Matei 10:5-6.

Care sunt cele două categorii de oameni la care nu trebuiau să meargă apostolii în acel moment dat? Dar a treia categorie la care ar trebui să se ducă?

Așadar, corelând aceste pasaje înțelegem că atunci când spune „mai am și alte oi care nu sunt din staulul acesta” în Ioan 10:16, Isus se referă la celelalte națiuni, în afară de Israel. Aici suntem prinși chiar și noi, românii. Isus ne-a avut și pe noi în vedere prin expresia „alte oi care nu sunt din staulul acesta”. Slavă Domnului!

Ușa de intrare în staulul lui Dumnezeu, în Împărăția Lui, pentru evrei și neevrei, este moartea Păstorului. De patru ori în acest paragraf Isus vorbește despre moartea Sa pentru oile Sale. (v. 11, 15, 17, 18) Și faptul acesta era adevărat de Scripturi. Citește Isaia 53:10-12. Isus reafirmă că nu se sinucide, nu-și ia viața, ci și-o dă de bunăvoie pentru oile Sale. El nu este victima circumstanțelor și a neputinței, ci El are putere să-și dea viața și... s-o ia iarăși. Moartea și învierea Lui, iată ușa de intrare în turma Marelui Păstor. Și nici măcar această lucrare n-o face de capul Său. Ce afirmă Isus în v. 18b?

Cuvintele Sale au stârnit reacții ca de fiecare dată.

Întrebări de discuție la grup

1. Care este argumentul lui Isus că El este Mesia, iar ceilalți sunt hoți și tâlhari?

2. Ce înseamnă că ceilalți „sar pe altă parte” și nu intră pe „ușa” Scripturilor? **Observații și aplicații**

3. Cum poți identifica un creștin fals de unul autentic folosind „ușa” Scripturilor?

4. Care este ușa de intrare în Împărăția lui Dumnezeu?

5. Ce găsesc cei care intră pe Ușă?

6. Cum recunoști un păstor adevărat de un impostor?

7. Cum dovedește Isus că este Păstorul cel bun?

8. Cum recunoști o oaie din turma Marelui Păstor?

9. Ce te conduce de obicei: instinctul de turmă sau ascultarea de Păstor?

10. Ce crezi că se întâmplă cu o oaie care a intrat pe Ușă, dar nu se lasă condusă la pășune?

Lecția 19

Siguranța vieții veșnice
Ioan 10:22-42

La început era Cuvântul

Citește Ioan 10:22-31.

Evenimentele relatate de Ioan în cap. 7-9 se petrec la sau în preajma Sărbătorii corturilor. Aceasta se celebra între 15-21 ale lunii a șaptea, Tișri în calendarul evreiesc (septembrie-octombrie în calendarul nostru). În Ioan 10:22 Ioan ne spune că se prăznuia atunci Sărbătoarea Înnoirii templului. Această sărbătoare comemora rededicarea templului de către Iuda Macabeul în anul 164 î.H. după ce Antioh IV Epifanes îl profanase jertfind o scroafă pe altar. Această sărbătoare dura opt zile și avea loc în luna a noua, Kislev, adică luna decembrie.

Așadar Isus se reîntoarce la Ierusalim la aproximativ două luni după Sărbătoarea corturilor. Ce anotimp era la Ierusalim? (v. 22)

Ce făcea Isus în templu? (v. 23)

Ce au făcut iudeii? (v. 24)

Care este cerința lor foarte explicită față de Isus? (v. 24b)

Ioan 10:24 marchează un punct de cotitură în relația dintre Isus și iudei. Ioan ne arată că încordarea se apropie de punctul maxim. Isus a întins coarda prea

Ioan 10:22. În Ierusalim se prăznuia atunci praznicul Înnoirii Templului. Era iarna. 23. Și Isus Se plimba prin Templu, pe sub pridvorul lui Solomon. 24. Iudeii L-au înconjurat și I-au zis: „Până când ne tot ții sufletele în încordare? Dacă ești Hristosul, spune-ne-o deslușit.” 25. „V-am spus”, le-a răspuns Isus, „și nu credeți. Lucrările, pe care le fac Eu, în Numele Tatălui Meu, ele mărturisesc despre Mine. 26. Dar voi nu credeți, pentru că, după cum v-am spus, nu sunteți din oile Mele. 27. Oile Mele ascultă glasul Meu; Eu le cunosc și ele vin după Mine. 28. Eu le dau viața veșnică, în veac nu vor pieri, și nimeni nu le va smulge din mâna Mea. 29. Tatăl Meu, care Mi le-a dat, este mai mare decât toți; și nimeni nu le poate smulge din mâna Tatălui Meu. 30. Eu și Tatăl una suntem.” 31. Atunci Iudeii iarăși au luat pietre ca să-Lucidă.

Hanuca este numele evreiesc al Sărbătorii Înnoirii templului. Hanukkah înseamnă în ebraică „inaugurare”. Este cunoscută și sub numele de „Sărbătoarea luminilor” pentru că în fiecare seară se aprindea câte o lampă specială. Este sărbătorită și astăzi de evrei în luna decembrie.

Care este asigurarea pe care o dă Isus oilor Sale?

(v. 28b-29)

elohim, poate însemna „Dumnezeu”, „dumnezei” sau „zei”, „ființe cerești”, „conducători”, „judecători” în Ps. 82

Isus a plătit polița de asigurare pentru tine. El îți oferă asigurare de viață și încă viață veșnică. Asigurare pe viață. Suntem în mâna Lui și în mâna Tatălui. Cine te poate smulge de acolo? De ce să te temi? Te-ai asigurat?

Care este ultima afirmație a lui Isus în răspunsul indirect dat iudeilor? (v. 30)

La început era Cuvântul

Ioan 10:32 Isus le-a zis: „V-am arătat multe lucrări bune, care vin de la Tatăl Meu: pentru care din aceste lucrări aruncați cu pietre în Mine?” 33. Iudeii I-au răspuns: „Nu pentru o lucrare bună aruncăm noi cu pietre în Tine, ci pentru o hulă, și pentru că Tu, care ești un om, Te faci Dumnezeu.” 34. Isus le-a răspuns: „Nu este scris în Legea voastră: „Eu am zis: sunteți dumnezei?” 35. Dacă Legea a numit „dumnezei”, pe aceia, cărora le-a vorbit Cuvântul lui Dumnezeu, și Scriptura nu poate fi desființată, 36. cum ziceți voi că hulesc Eu, pe care Tatăl M-a sfințit și M-a trimis în lume? Și aceasta, pentru că am zis: „Sunt Fiul lui Dumnezeu!” 37. Dacă nu fac lucrările Tatălui Meu, să nu Mă credeți. 38. Dar dacă le fac, chiar dacă nu Mă credeți pe Mine, credeți măcar lucrările acestea, ca să ajungeți să cunoașteți și să știți că Tatăl este în Mine și

Care este reacția iudeilor? (v. 31)

Citește Ioan 10:32-42.

Cum califici atitudinea și răspunsul lui Isus în fața unor oameni cu pietre în mâini?

Isus îi provoacă să spună ce gândesc. Este ironic, îi înfruntă cu sânge rece. Iar iudeii spun în sfârșit ce gândesc și de ce vor să-L ucidă cu pietre. Care este acuzația pe care i-o aduc? (v. 33)

Tu care ești om, te faci Dumnezeu. Asta e hulă, blasfemie. Isus nu neagă nici că e om, nici că s-a făcut pe Sine Dumnezeu. Ci Isus le citează din Biblia lor, mai exact din Psalmul 82. Citește tot răspunsul lui Isus. (v. 34-38) Ce înțelegi din modul în care Se apără și argumentează Isus în fața acuzației de hulă?

Isus face două lucruri în apărarea Sa: îi conduce înapoi

la Scriptură și la lucrările Sale. Pentru că Scriptura nu poate fi desființată și lucrările Sale nu pot fi contestate (un orb din naștere vede).

Sunt cele două căi de apărare și de atac: Scriptura și lucrarea lui Dumnezeu în viața mea. Isus reafirmă în v. 38 principiul cunoașterii precedate de credință: **credeți măcar lucrările acestea ca să ajungeți să cunoașteți...**

Ce au făcut iudeii? (v. 39)

Ce a făcut Isus? (v. 40)

Cum a fost primit de oamenii din Perea? (v. 41, 42)

Iudeii iar încearcă să-L prindă și n-au reușit. Însă Îl prind oamenii din Perea pe Isus. Iudeii vroiau să-L prindă ca să-L omoare și nu L-au putut prinde până când Isus nu s-a dat prins de bunăvoie știind că a sosit ceasul hotărât de Tatăl Său. Jocul acesta de-a prinselea va continua până la Sărbătoarea Paștelor. Însă mulți oameni din Perea L-au prins pe Isus pentru că au crezut în El.

Concluzie

Încordarea din sufletele iudeilor a ajuns aproape la maxim și răbdarea lor cu Isus este aproape de sfârșit. Somat să spună clar dacă este sau nu Hristosul, Mesia, Isus alege să-i mai țină în încordare până la Paște, pentru că nu-i sosise încă ceasul. În loc să le răspundă clar întrebării lor, Isus îi diagnostichează încă o dată cu necredință cronică și le dă și remediul: să accepte să intre pe Ușa deschisă de El, să devină oile Lui. În același timp face una din cele mai puternice afirmații pentru oile Sale care ascultă glasul Lui, care vin după El. Isus îi asigură pe cei care-L urmează de viața

Eu sunt în Tatăl.” 39. La auzul acestor vorbe, căutau iarăși să-L prindă; dar El a scăpat din mâinile lor. 40. Isus S-a dus iarăși dincolo de Iordan, în locul unde botezase Ioan la început. Și a rămas acolo. 41. Mulți veneau la El și ziceau: „Ioan n-a făcut nici un semn; dar tot ce a spus Ioan despre omul acesta era adevărat.” 42. Și mulți au crezut în El în locul acela.

Perea era regiunea de la răsărit de Iordan, în Transiordania întâlnită în Vechiul Testament sub numele de Galaad. Se întinde în estul Mării Moarte, de la râul Arnon (la sud) până la râul Cherit sau chiar până la râul Yarmuk, în sudul Mării Galileii. Practic era o fâșie lată de 16 km la est de Iordan care făcea legătura între Iudeea și Galileea, ocolind Samaria.

veșnică și de siguranță maximă în mâna Lui și în mâna Tatălui. Când viața Lui pământească atârna de-un fir de ață, când părea că siguranța Lui e la cel mai vulnerabil moment datorită încrâncenării iudeilor, atunci Isus promite viața veșnică și siguranța maximă oilor Sale.

Versetul de memorat

Scrie și memorează Ioan 10:27, 28.

Cuvântul s-a făcut trup

Te regăsești în descrierea oilor lui Isus din v. 27? Asculți glasul Lui? Te cunoaște Isus? Îl urmezi zilnic? Revaluează-ți statutul în fața Marelui Păstor.

Ți-ai predat viața în mâna lui Isus? Dacă da, ai lăsat-o acolo? E cel mai sigur loc.

Ești sigur că dacă mori astăzi ai viața veșnică? Pe ce te bazezi?

Trăiești viața creștină cu siguranță sau în nesiguranța fricii?

Observații și aplicații

Întrebări de discuție la grup

1. Ce se întâmplă când omul își ia viața în propriile mâini și face ce vrea el?

2. Cum poate cineva să își pună viața în mâna lui Isus?

3. Ce promite Isus celor care sunt în mâna Lui?

4. Cum poate cineva avea siguranța mântuirii?

5. Cum se echilibrează siguranța mântuirii cu procesul sfințirii pe care trebuie să-l duci până la capăt?

6. Poate un om sigur de viața veșnică să păcătuiească cu bună știință crezând că nu mai poate fi smuls din mâna Domnului? De ce?

7. Cum se cunosc oile lui Isus conform pasajului de azi?

8. Cum poate un creștin scăpa de frică?

9. Este frica de moarte sau nesiguranța în privința vieții veșnice un semn că nu ești, de fapt, în mâna sigură a lui Isus? Sau că ești și nu-ți cunoști beneficiile?

10. Ce credeți că înseamnă *Eu și Tatăl una suntem*?

Lecția 20

Al șaptelea și ultimul semn
Necredință în ciuda tuturor semnelor
Ioan 11:1-57

La început era Cuvântul

Ioan 11:1 Un oarecare Lazăr din Betania, satul Mariei și al Martei, sora ei, era bolnav. 2. Maria era aceea care a uns pe Domnul cu mir și I-a șters picioarele cu părul ei, și Lazăr cel bolnav era fratele ei. 3. Surorile au trimis la Isus să-i spună: „Doamne, iată că acela pe care-l iubești este bolnav.” 4. Dar Isus, când a auzit vestea aceasta, a zis: „Boala aceasta nu este spre moarte, ci spre slava lui Dumnezeu, pentru ca Fiul lui Dumnezeu să fie proslăvit prin ea.” 5. Și Isus iubea pe Marta și pe sora ei și pe Lazăr. 6. Deci, când a auzit că Lazăr este bolnav, a mai zăbovit două zile în locul în care era; 7. și în urmă a zis ucenicilor: „Haidem să ne întoarcem în Iudea.” 8. „Învățătorule”, I-au zis ucenicii, „acum de curând căutau Iudeii să Te ucidă cu pietre și Te întorci în Iudea?” 9. Isus a răspuns: „Nu sunt douăsprezece ceasuri în zi? Dacă umblă cineva ziua nu se poticnește, pentru că vede lumina lumii acesteia; 10. dar dacă umblă noaptea, se poticnește, pentru că n-are lumina în el.” 11. După aceste vorbe, le-a zis: „Lazăr, prietenul nostru, doarme: dar Mă duc să-l trezesc din somn.” 12.

Ca și în cazul vindecării orbului din cap. 9, evanghelistul Ioan creionează mai întâi cadrul pentru relatarea învierii lui Lazăr, ultimul semn al divinității lui Isus. Citește Ioan 11:1-16.

În timp ce Isus se afla în Perea, mai exact unde botezase Ioan Botezătorul (10:40), adică în Betabara, Ioan ne relatează ce se întâmplă în Betania. În primele cinci versete Ioan ne prezintă problema care a apărut și descrie relația dintre Isus și cei trei frați din Betania: Lazăr, Maria și Marta.

Cum descrie Ioan relația lui Isus cu Lazăr și cu cele două surori? (v. 5)

Ce au făcut cele două surori când și-au dat seama că Lazăr e grav bolnav? (v. 3)

Ce a spus Isus când a auzit vestea? (v. 4)

Ce a făcut Isus la auzirea acestei vești? (v. 6)

Aparent ceea ce a făcut Isus contrazice ce a spus. Cum califici alegerea lui Isus în această situație?

Cum te-ai simți dacă ai da telefon la ambulanță pentru o situație urgentă și dacă medicul ți-ar spune că

înțelege că situația este urgentă, așa că trimite ambulanța peste două zile, iar în final ar veni peste patru zile?

Cam aceasta era situația de atunci. Situația era disperată pentru Maria și Marta. Lazăr era pe moarte. Isus era plecat în Perea, la aproximativ 50 km. Așa că îi trimit o telegramă, printr-un curier rapid: *Doamne, iată că acela pe care-l iubești este bolnav*. Punct. Nu i-au spus să vină urgent, pentru că erau sigure că asta va face Isus. De ce? Pentru că asta ar fi făcut ele în locul lui Isus. Pentru că asta ar fi făcut orice om normal pentru prietenul său. De câte ori nu ne așteptăm ca Isus să acționeze ca noi, în loc ca noi să învățăm să acționăm ca El? Isus se subordona altui dispecerat și nu celui de urgență 112. Situația era urgentă, disperată, pentru ele, nu și pentru El.

Ucenicii I-au zis: „Doamne, dacă doarme, are să se facă bine.” 13. Isus vorbise despre moartea lui, dar ei credeau că vorbește despre odihna câpătată prin somn. 14. Atunci Isus le-a spus pe față: „Lazăr a murit.” 15. „Și mă bucur că n-am fost acolo, pentru voi, ca să credeți. Dar acum, haidem să mergem la el.” 16. Atunci Toma, zis Geamăn, a zis celorlalți ucenici: „Haidem să mergem și noi să murim cu El!”

De ce crezi că I-au trebuit două zile lui Isus până să se hotărască să plece în Iudeea?

Discuția lui Isus cu ucenicii Săi din v. 7-16 ne explică comportamentul aparent ciudat al lui Isus. Ce îi răspund ucenicii când Isus le spune după două zile: *Haideți să mergem în Iudeea?* (v. 7, 8)

Lazăr este forma grezizată, *Lazarus*, a numelui ebraic *Eleazar*, care înseamnă „Dumnezeu, ajutorul meu”.

Ce le răspunde Isus? (v. 9, 10)

Când a primit vestea despre Lazăr, Isus a știut că se apropie ceasul. Isus știa că este ultimul drum. Isus știa că merge la Ierusalim și că în sfârșit va fi prins. Ucenicii știau și ei că acolo îi așteată iudeii cu pietrele pregătite. Pentru ei șederea în Perea a însemnat o relaxare. S-au simțit în siguranță. Aici erau primiți, iubiți, oamenii credeau în Isus. Întoarcerea în Iudeea îi îngrozea. Isus a mai zăbovit două zile în Perea nu doar ca să aibă Lazăr vreme să moară liniștit, ci și pentru ca

să primească putere și călăuzire de la Tatăl. Știa că va merge în Betania, știa că-l va învia pe Lazăr, știa că apoi va intra în Ierusalim aclamat de mulțimi și că va ieși din Ierusalim cu crucea în spate. Isus *nu a ezitat* două zile. Isus *nu s-a eschivat* două zile. Isus *s-a pregătit* două zile pentru următoarele săptămâni. Isus *pregătea* ultimul mare semn al divinității Sale. Isus știa că „ziua” este pe sfârșite și că se apropie „noaptea”.

După aceste vorbe Isus le spune ucenicilor că Lazăr, prietenul lor, doarme.

Observații și aplicații

Ce răspund ucenicii? (v. 11, 12)

Ce a vrut să spună Isus și ce au înțeles ucenicii din ce le-a spus El? (v. 13)

Ucenicii încearcă să-L dea înapoi pe Isus; dacă doarme, se va face bine. Cu alte cuvinte: n-are rost să mergem în Iudeea. Hai să rămânem aici. Instinctul de conservare le impunea să rămână acolo în zona de confort. Însă spiritul de sacrificiu al lui Isus le cerea altceva.

Ce le cere Isus? (v. 14, 15)

Cum explici faptul că Isus se bucură că n-a fost acolo și că Lazăr a murit?

Care era scopul urmărit de Isus? (v. 15a)

Cum interpretezi intervenția lui Toma? (v. 16)

După două zile de pregătire spirituală, după ce i-a convins pe ucenici că trebuie să se întoarcă în Iudeea Isus a plecat.

La început era Cuvântul

Citește Ioan 11:17-37.

În paragraful acesta de la v. 17-37 Isus se ocupă de Marta și de Maria pe rând.

Care era atmosfera în Betania, în casa Martei și a Mariei, când a ajuns Isus? (v. 17-19)

Ce face Marta când aude că a venit Isus? (v. 20)

Recitește dialogul dintre Marta și Isus. (v. 21-27)

Cu ce afirmație începe Marta dialogul cu Isus? (v. 21)

Cu ce afirmație încheie Marta dialogul cu Isus? (v. 27)

Cum a condus-o Isus pe Marta de la logica de tipul *dacă... n-ar fi... la mărturisirea de credință: Cred că Tu ești Hristosul, Fiul lui Dumnezeu...?* (v. 23-26)

Ce îi spune Isus despre fratele ei? (v. 23)

Ce îi spune Isus despre Sine? (v. 25)

Ce legătură este între cele două afirmații?

Ioan 11:17 Când a venit Isus, a aflat că Lazăr era de patru zile în mormânt. 18. Și, fiindcă Betania era aproape de Ierusalim, cam la cincisprezece stadii, 19. mulți din Iudei veniseră la Marta și Maria, ca să le mângâie pentru moartea fratelui lor. 20. Când a auzit Marta că vine Isus, I-a ieșit înainte; iar Maria ședea în casă. 21. Marta a zis lui Isus: „Doamne, dacă ai fi fost aici, n-ar fi murit fratele meu! 22. Dar și acum, știu că orice vei cere de la Dumnezeu, Îți va da Dumnezeu.” 23. Isus i-a zis: „Fratele tău va învia.” 24. „Știu”, I-a răspuns Marta, „că va învia la înviere, în ziua de apoi.” 25. Isus i-a zis: „Eu sunt învierea și viața. Cine crede în Mine, chiar dacă ar fi murit, va trăi. 26. Și oricine trăiește și crede în Mine, nu va muri niciodată. Crezi lucrul acesta?” 27. „Da, Doamne”, I-a zis ea, „cred că Tu ești Hristosul, Fiul lui Dumnezeu, care trebuia să vină în lume.” 28. După ce a spus aceste vorbe, s-a dus și a chemat în taină pe sora sa Maria și i-a zis: „A venit Învățătorul și te cheamă.” 29. Maria, cum a auzit, s-a sculat iute, și s-a dus la El. 30. Căci Isus nu intrase încă în sat, ci era tot în locul unde Îl întâmpinase Marta.

Isus o conduce cu multă gingășie pe Marta de la durerea pierderii la provocarea credinței. Isus o ascultă, o lasă să-și spună durerea, dezamăgirea, speranțele ruinate. Isus îi promite că fratele ei va învia. Și Isus i se revelează la un nivel superior: *Eu sunt învierea și viața*. Apoi lansează provocarea: *Crezi lucrul acesta?* Și Marta se adaugă corului de martori pe care Ioan îi aduce în scenă pe parcursul evangheliei sale: *Da, Doamne, cred că Tu ești Hristosul, Fiul lui Dumnezeu*. Ioan a scris evanghelia cu acest scop ca voi să credeți că Isus este Hristosul, Fiul Lui Dumnezeu, și crezând să aveți viața în Numele Lui. Ioan Botezătorul, Natanael, Nicodim, femeia din Samaria, samaritenii, slăbănogul, Petru, orbul din naștere, iar acum Marta, toți au crezut și au ajuns să cunoască că Isus este Mesia. Și crezând au primit viața veșnică.

Urmează rândul Mariei. Recitește v. 28-32. Ce-i spune Maria lui Isus? (v. 32)

Ce crezi că era în spatele acestor cuvinte?

Ce a făcut Isus când a văzut-o plângând pe ea și pe iudeii care erau cu ea?

v. 33 _____
v. 34 _____
v. 35 _____

Cum comentează iudeii scena aceasta? Ce înțeleg din plânsul lui Isus și ce Îi reproșează subtil? (v. 36, 37)

Ce semn al lui Isus aduc ei în discuție?

De ce crezi că Isus nu procedează cu Maria ca și cu Marta? De ce în loc să i se reveleze și ei ca fiind

31. *Iudeii, care erau cu Maria în casă și o mângâiau, când au văzut-o sculându-se iute și ieșind afară, au mers după ea, căci ziceau: „Se duce la mormânt, ca să plângă acolo.”* 32. *Maria, când a ajuns unde era Isus și L-a văzut, s-a aruncat la picioarele Lui, și I-a zis: „Doamne, dacă ai fi fost aici, n-ar fi murit fratele meu.”* 33. *Isus, când a văzut-o plângând, pe ea și pe Iudeii care veniseră cu ea, S-a înfiorat în duhul Lui, și S-a tulburat.* 34. *Și a zis: „Unde l-ați pus?” „Doamne”, I-au răspuns ei, „vino și vezi.”* 35. *Isus plângea.* 36. *Atunci Iudeii au zis: „Iată cât îl iubea de mult!”* 37. *Și unii din ei au zis: „El, care a deschis ochii orbului, nu putea face ca nici omul acesta să nu moară?”*

Expresia *s-a înfiorat* folosită aici și în v. 33 înseamnă „a fost cuprins de indignare”.

Evreii din sec. I credeau că sufletul mai stă trei zile lângă cel decedat. În primele trei zile după moarte mai aveau o speranță ca sufletul să se întoarcă în trup.

Stadie (gr. *stadion*), 185 m; 15 stadii erau aprox. 3 km

Învierea și viața și în loc s-o provoace la credință, Isus plânge și întreabă unde e mormântul?

Isus nu lucrează după un șablon. Isus îi tratează pe oameni individual în funcție de nevoia și de starea fiecăruia. Isus știa că Marta are nevoie de credință. Și Isus știa că Maria are deja credință. Maria dovedise de atâtea ori că știe cine este Isus prin atenția pe care I-o acorda când venea în casa lor. Prin faptul că stătea la picioarele Lui și Îi sorbea cuvintele ori de câte ori Isus venea în casa lor. Maria își alesese deja „partea cea bună care nu i se va lua” (Luca 10:38-42). Isus știa asta. Nu mai rămânea acum decât să onoreze credința Mariei.

Citește Ioan 11:38-46.

La început era Cuvântul

După ce s-a ocupat în Perea de ucenicii Săi, după ce s-a ocupat în Betania de Marta și de Maria, acum este momentul să se ocupe și de Lazăr, prietenul Său, pe care-l iubea. Isus dovedește încă o dată că El nu este condus de evenimente, ci că dimpotrivă El conduce evenimentele.

Ioan 11:38 *Isus S-a înfiorat din nou în Sine și S-a dus la mormânt. Mormântul era o peșteră, la intrarea căreia era așezată o piatră. 39. „Dați piatra la o parte”, a zis Isus. Marta, sora mortului, I-a zis: „Doamne, miroase greu, căci este mort de patru zile.” 40. Isus i-a zis: „Nu ți-am spus că, dacă vei crede, vei vedea slava lui Dumnezeu?” 41. Au luat dar piatra din locul unde zăcea mortul. Și Isus a ridicat ochii în sus și a zis: „Tată, Îți mulțumesc că M-ai ascultat. 42. Știam că totdeauna Mă ascuți; dar vorbesc astfel pentru norodul care stă împrejur, ca să creadă că Tu M-ai trimis.” 43. După ce a zis aceste vorbe, a strigat cu*

Ce ni se spune că a făcut Isus? (v. 38)

Cum arăta mormântul?

Cine ripostează și cu ce argumente când Isus le cere să dea piatra la o parte? (v. 39)

Ce îi promite Isus dacă va crede?

Citește Ioan 11:47-57.

Cine sunt cei care coalizează ca să-L prindă pe Isus?
(v. 47)

La început era Cuvântul

Care sunt argumentele celor ce vor să-L prindă pe Isus?
(v. 47-50)

Ioan 11:47 Atunci preoții cei mai de seamă și Fariseii au adunat Soborul și au zis: „Ce vom face? Omul acesta face multe minuni. 48. Dacă-L lăsăm așa, toți vor crede în El și vor veni romanii și ne vor nimici și locul nostru și neamul.” 49. Unul din ei, Caiafa, care era mare preot în anul acela, le-a zis: „Voi nu știți nimic; 50. oare nu vă gândiți că este în folosul vostru să moară un singur om pentru norod și să nu piară tot neamul?” 51. Dar lucrul acesta nu l-a spus de la el; ci, fiindcă era mare preot în anul acela, a prorocit că Isus avea să moară pentru neam. 52. Și nu numai pentru neamul acela, ci și ca să adune într-un singur trup pe copiii lui Dumnezeu cei risipiți. 53. Din ziua aceea, au hotărât să-L omoare. 54. De aceea Isus nu mai umbla pe față printre Iudei; ci a plecat de acolo în ținutul de lângă pustie, într-o cetate numită Efraim; și a rămas acolo împreună cu ucenicii Săi. 55. Paștele Iudeilor erau aproape. Și mulți oameni din ținutul acela s-au suit la Ierusalim, înainte de Paște, ca să se curățească. 56. Ei căutau pe Isus și vorbeau unii cu alții în Templu: „Ce credeți?

Erau reale pericolele văzute din punctul lor de vedere?

Cum interpretează Ioan cuvintele lui Caiafa? (v. 51-52)

Ce face Isus când află că au hotărât să-L prindă? (v. 53, 54)

De ce crezi că a plecat de acolo?

Ce sărbătoare se apropia? (v. 55)

Concluzie

Isus știa că nu trebuie să se lase prins până la Paște. Isus știa că lucrarea lui publică se apropie de încheiere. Știa că ce a spus Caiafa ca Mare preot era adevărat. Caiafa nu a făcut decât să confirme planul divin: *trebuie să moară un singur Om pentru norod...* Din cap. 11:55 Ioan introduce ultimul Paște, care avea să fie mai mult decât Paștele iudeilor, avea să fie Paștele tuturor neamurilor. Și Paștele tău.

